

XVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændringer i den ved Bekendtgørelse Nr. 324 af 17. Juni 1922 optrykte Lov om Statsbanernes Takster m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 17. December 1924).

Udvalget har gjort Lovforslaget til Genstand for en indgaaende Drøftelse og er enigt i, at en større Bevægelsesfrihed for Minister og Administration paa Takstomraadet er en nødvendig Betingelse for en mere forretningsmæssig Drift af Statsbanerne. Efter Lovforslaget bevares de nuværende Maksimaltakster saaledes, at en Forhøjelse herudover stadig kræver Rigsdagens Samtykke; der søges kun Hjemmel til større Bevægelsesfrihed indenfor Maksimaltaksterne. For at opnaa en saadan Bevægelsesfrihed indeholder Lovforslaget følgende mere betydende Ændringer i den hidtil gældende Takstlov:

1) Den hidtil gældende Bestemmelse i § 59, 2det Stykke, om, at lavere Takster end de i Henhold til Loven gældende kun kan indføres, efter at Ministeren har indhentet Erklæring fra Jernbaneraadet og Samtykke fra de 2 af Rigsdagen nedsatte Finansudvalg, bortfalder.

2) Ministeren bemyndiges til at fastsætte Undtagelsestariffer (jfr. Lovforslagets Punkt 5);

3) Generaldirektøren bemyndiges til at træffe Fragtafalter med Enkeltmand. I Forbindelse hermed staar Forslaget om, at Lovens § 59, 5te Stykke, bortfalder.

For Punkt 1's Vedkommende er Udvalget enigt i, at en større Bevægelsesfri-

hed for Ministeren er ønskelig, men man ønsker ikke, at denne Bemyndigelse udstrækkes til at omfatte en almindelig Nedsættelse af de i Loven anførte Grundtakster. Udvalget har derfor ved Ændringsforslag Nr. 1 foreslaaet en Ændring af § 59, 2det Stykke, hvori dette nærmere fastslaas. Denne Ændring er tiltraadt af Ministeren.

Udvalget har i denne Forbindelse drøftet Muligheden for ogsaa at give Administrationen Beføjelse til at forhøje Lovens Grundtakster. Da Ministeren har udtalt, at der i en overskuelig Fremtid neppe vil blive Anvendelse herfor, har man ladet dette Spørgsmaal falde, idet man peger paa den Frihed, Administrationen vil have til bl. a. at ændre Degressionen (jfr. Lovens §§ 60, 61 og 63). Udvalget gaar i øvrigt ud fra, at Lovens Bestemmelser bemyndiger Ministeren til med den Begrænsning, der indeholdes i Udvalgets Forslag til Affattelse af Lovens § 59, 2det Stykke, at ændre de udregnede Takster i op- og nedadgaaende Retning.

For Punkt 2's Vedkommende er Udvalget enigt i, at det vil være heldigt af Hensyn til den stadig stigende Konkurrence, som Banerne er Genstand for, at Ministeren bemyndiges til at fastsætte Undtagelsestariffer.